

[Arentoft]

sjette debat – og måske også finde på noget lignende, når vi kommer til den syvende debat inden for cirka et år.

Jeg vil gerne på fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget erkender, at Danmark under anden verdenskrig blev forskånet for krigens rædsler og i 1945 atter genvandt friheden takket være især USA og Storbritannien, udtaler folketinget sin fulde loyalitet over for Danmarks medlemskab af NATO og de forpligtelser, dette indbærer for bevarelsen af vor frihed og selvstændighed.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det ville være fristende nu så mange år efter anden verdenskrig at tage folketinget på ordet, hvis det er sådan, at der nu skulle være en erkendelse her i tinget af, at den politik, der blev ført i mellemkrigsperioden og under anden verdenskrig, var den eneste fornuftige, der kunne føres, men da det næppe er hensigten med dagsordensforslaget, tror jeg, jeg må sige, at dets vedhæng og dets hensigt i øvrigt fører til, at vi i hvert tilfælde må anbefale at stemme imod.

I øvrigt vil jeg gerne indlede med at holde fast ved et par bemærkninger, som hr. Arne Christiansen kom med under sit indlæg. Han gjorde opmærksom på, at venstre ikke kunne drages til ansvar for de udmærkede, meget alsidige publikationer, der nu kommer fra det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg, hvilket vi alle kan bekræfte. Det har hr. Arne Christensen ikke noget medansvar for. Jeg vil gerne sige, at vi er glade for, at den sag kom på plads, at der blev overført penge fra forsvarsministeriets budget til den virksomhed, som meget sagligt foregår i det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg, hvis publikationer nu efterhånden får en bredde, så man kan spore også de andre standpunkter.

Jeg forstår godt, at det er netop det problem, hr. Arne Christiansen har, at der i officielle publikationer nu også kan læses andre standpunkter end de officielle, end dem, som er baggrunden for regeringens politik. Jeg vil gerne henvise til den sidste af publikationerne, der er udkommet, og som hedder »Det tredje standpunkt i forsvarsspørgsmålet«. Det er et forsøg på at stille alternativer op. Det er godt, at vi er kommet dertil, at det kan foregå med støtte fra forsvarsministeriet.

I øvrigt vil jeg gerne tage udgangspunkt i en anden af publikationerne fra det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg, nemlig den publikation, der hedder »Kernevåbenpolitik i Norden«. Den er interessant, fordi den sammenfatter udviklingen frem til i dag med hensyn til Danmarks deltagelse i NATO-samarbejdet, herunder specielt Danmarks deltagelse i – accept af, medvirken i, om man vil – NATOs atomstrategi. Jeg henviser til siderne 104, 105 og 106, hvoraf det klart fremgår, at udviklingen fra 1956-57 og frem til i dag har været en fremadskridende integration for Danmarks vedkommende i NATOs atompolitik. Man gør udtrykkeligt opmærksom på, at det foreløbige højdepunkt i denne fremadskridende integration var Danmarks tilslutning til dobbeltbeslutningen i december 1979. Det er jeg nødt til at understrege, fordi der her ligger et meget stort socialdemokratisk medansvar, et medansvar, som jeg godt kunne tænke mig om den socialdemokratiske ordfører ville gå lidt ind i.

Der er ingen tvivl om, at den fremadskridende integration er det problem, vi slås med, når vi diskuterer muligheden af at oprette atomvåbenfri zoner, som jo nu er socialdemokratiets politik, hvilket er fornuftigt, og når vi diskuterer, hvordan Danmark kan få en selvstændig profil i spørgsmålet om atomvåben, om planlægningen af brugen af atomvåben, en profil, der naturligvis skal være klart vendt imod brugen af atomvåben.

Hr. Arne Christiansen gjorde i øvrigt den bemærkning, at han gerne ville være fri for mistænkeliggørelse. Det er et synspunkt, jeg deler. Jeg håber så, at hr. Arne Christiansen heller ikke ønsker at deltage i mistænkeliggørelse af andre, fordi man har et andet standpunkt end det, der er hr. Arne Christiansens.

Det samme var også hr. Emmert Andersen inde på. Vi må ikke kritisere det, der foregår inden for NATO. Hvis man gør det, er man